

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

Leto XXV. - Štev. 9 (811)

T R S T - 18. maja 1973

50 lir

Volite komuniste!

Volitve so pred nami. Samo še mesec dni, pa bomo volili nov deželni svet.

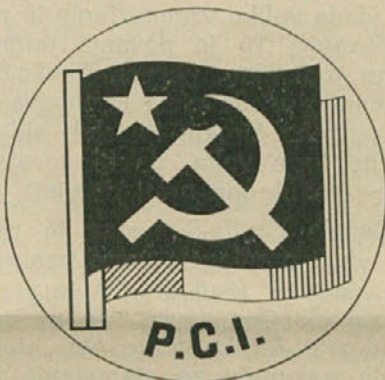
Komunisti se ne predstavljamo volivcem šele sedaj. To delajo druge stranke, ki prihajajo na dan z različnimi vabami in obljubami; tudi one, ki imajo škarje in platno v rokah a na volivce, na njihove želje, zahteve in potrebe pozabljajo.

Komunistična partija nepretrgoma sledi razmeram prebivalstva, poteguje se za doseg njihovih splošnih in posebnih zahtev, nenehno se zavzema za uresničenje njihovih stremeljenj. S tem dokazuje, da je resna stranka, da akcije vodi sistematično.

Položaj, v katerem poteka predvolilni boj je zelo zapleten in negotov. Tako v krajevnem kot v vsedržavnem in mednarodnem merilu. Ko gremo v ta boj, nam je živo pred očmi dejstvo, da je bil Nixon pod silnim mednarodnim pritiskom prisiljen pristopiti k pogajanju za mir v Vietnamu ter zapustiti to deželo. To dejstvo ocenjujemo pozitivno, istočasno pa se zavedamo, da je še mnogo odprtih vprašanj. Najbolj pereča so vprašanja vietnamskih ujetnikov v Saigonu, nespoštovanje določil pariške pogodbe, okrepitev miru v Indokini, izvajanje sporazuma o priznanju Demokratične vietnamske republike itd.

Pred kratkim je bil na Opčinah širši sestanek slovenskih komunistov iz vse tržaške pokrajine. Uvodni referat je imela tovarišica Jelka Gerbčeva, članica tajništva federacije KPI. Namesto običajnega uvodnika objavljamo danes izvleček iz omenjenega referata.

UREDNIŠTVO

Tudi v sedanji predvolilni bitki se postavlja potreba po okrepitvi
(Nadaljevanje na 4. strani)

Poziv volivcem

Deželna konferenca KPI, ki je bila v Trstu dne 6., 7. in 8. aprila 1973, je naslovila volivcem v Furlaniji-Julijski krajini naslednji poziv:

Državljeni, 17. in 18. junija 1973 bomo volili nov deželni svet. Te volitve bodo pomembne za nas in za vso državo.

Italija se nahaja v hudi krizi. Desničarska usmeritev Krščanske demokracije, katere izraz je tudi vlada, ki jo vodita Andreotti in Malagodi, je nevarna in predstavlja veliko oviro za izhod iz sedanjega položaja, za boj proti «črnim mrežam» in prevratniškim spletkam ter za pristopitev k demokratični prenovitvi države.

17. in 18. junija 1973 bodo volivci mogli dati pomemben doprinos boju, ki je v teku; inogli bodo na učinkovit način izpričati, da tudi Furlanija-Julijska krajina odločno zahteva politično preusmeritev.

Našo deželo je prizadela desničarska politika osrednje vlade, kateri se podreja tudi politika deželne levosredinske vlade. Volitve nudijo priložnost za pregled dose danjega delovanja deželne vlade, za ugotovitev, kakšna je dežela in kakšna bi lahko bila, če bi se izvajala drugačna politika in ne taka kot
(Nadaljevanje na 2. strani)

Prvi maj 1973 je potekal v znamenju enotnosti delavskega razreda in boja proti fašizmu. Vse manifestacije v deželi so uspele. Tradicionalnega delavskega sprevoda v Trstu se je udeležila izredno velika množica delavcev in študentov. Osrednje zborovanje, ki so ga priredili sindikati, je bilo na Trgu sv. Antona. Tržaška federacija KPI je priredila shod v Križu. Na Goriškem je bilo zlasti pomembno slavlje v Števerjanu.

Poziv volivcem

(Nadaljevanje s 1. strani)

jo vodi Krščanska demokracija ob podpori strank, ki so zastopane v sedanji deželni levosredinski koaliciji.

Zahtevati moramo obračun, presojati stvarnost na osnovi dejstev. Krščansko demokracijo in druge stranke deželne levosredinske koalicije moramo opozoriti na obveznosti, ki so bile sprejete pred devetimi in pred petimi leti. Prepričati moramo, da bi z novimi obljubami potisnili v pozabo že sprejete obveznosti.

Sadovi falirane politike so vidni: število zaposlenih se je zmanjšalo, izseljevanje se je povečalo, še vedno obstajajo velike razlike v gospodarskem tkivu dežele, vprašanja pravic Slovencev so še vedno odprta.

Odgovornost za obstoječo stvarnost pada na Krščansko demokracijo in na stranke, ki z njo sodelujejo v deželni vladi. Deželna levosredinska koalicija je slabo vlada! In je povzročila razočaranje ter nezaupanje v deželno avtonomijo, namesto da bi jo uveljavila ter odločno zahtevala od osrednje vlade tako politiko, ki bi bila v interesu prebivalcev Furlanije-Juljske krajine.

V teh letih je v množicah delavcev in vseh proizvodnih slojev v Furlaniji-Juljski krajini dozorela zavest o nujnosti in možnosti nove poti; zavest o nužnosti enotnega boja za rešitev velikih vprašanj miru in demokracije, gospodarskega in socialnega razvoja; za deželo, ki bo zagotovila delo in boljše življenjske pogoje.

Boji in doseženi rezultati kažejo, da je mogoče napredovati le če se ustvari enotnost vseh komunističnih, socialističnih in katoliških levičarskih sil. Izkušnje leve sredine so pokazale, da je za uresničitev politike napredka nujno potrebna odstranitev vseh diskriminacij levice. Zato so komunisti pripravljene odkrito razpravljati z vsemi levičarskimi in demokratičnimi silami.

Za pozitiven odgovor na zahteve delavcev, za nove odnose med vsemi demokratičnimi in avtonomističnimi silami, za deželo, ki bo instrument dejanskega gospodarskega in socialnega razvoja in demokratične prenovitve, je treba na volitvah okrepiti KPI!

Glas za komuniste je jamstvo za enotnost vseh delovnih ljudi, za protifašistično enotnost! —▶

Občutno povečanje življenjskih stroškov

Konkretni predlogi dežele Emilia-Romagna proti naraščajoči draginji

Življenjski stroški so se občutno povečali. V prvih mesecih tekočega leta so cene osnovnih potrebščin narasle povprečno za 30 odstotkov. Tudi najemnine, ki niso blokirane, so narasle za 30 odstotkov. Obstajajo znaki, da bo draginja še bolj narasla. Dejansko se vrednost plače čedalje manjša. Isto velja tudi za pokojnino. Spričo tega vlada veliko vznemirjenje in neodobovanje. To je povsem upravičeno tudi zato, ker sredinsko-desničarska vlada nima razumevanja za potrebe širokih ljudskih slojev in ne kaže volje, da bi sprejela ustrezne ukrepe proti draginji.

Dežela Emilia-Romagna je rimski vladi predlagala vrsto konkretnih ukrepov. Med drugim je predlagala ukinitve davka IVA na vse predmete široke potrošnje, blokiranje najemnin za stanovanja in poslovne prostore malih trgovskih in obrtniških podjetij, davčno oprostitve za ista podjetja, zavrnitev

povišanja cen pridelkov, ki prihajajo iz drugih dežel Evropske gospodarske skupnosti, neposredno integriranje kmečkih dohodkov ipd. Predlagala je tudi, naj bi državna podjetja odkupovala kmečke pridelke ter jih razdeljevala po nadzorovanih cenah.

Deželna vlada «rdeče dežele» Emilia-Romagna ni samo predlagala osrednji vladi, naj sprejme ustrezne ukrepe za zajezitev naraščanja cen življenjskih stroškov, temveč konkretno izvaja tako politiko, ki je v interesu širokih ljudskih slojev, delavcev, kmetov, malih trgovcev, in obrtnikov; v interesu združenega gibanja ter proti špekulantom.

Deželna vlada Furlanije-Juljske krajine, — vlade levega centra — ni predložila nobene konkretne zahteve rimski vladi, zavrnila pa je zahteve, ki so jih v zvezi z bojem proti naraščanju cen predložili komunisti.

Osrednja sredinskodesničarska vlada, ki jo vodita demokristijan Andreotti in liberalec Malagodi, udarje po družinskih bilancah delavskih in ljudskih slojev. To je vlada inflacije! Levosredinska deželna vlada Furlanije-Juljske krajine mo!

Taki vladi morata pasti!

Za obrambo nabavne zmogljivosti in mezd, za ukinitve davka na dohodek od dela, za takojšnje ukrepe korist upokojencev, za revizijo davkov IVA, ki je prizadel tisoče malih podjetij, je potrebna nova politika, je potrebna nova vlada!

Zato pa je treba 17. in 18. junija še bolj okrepiti komunistično partijo.

**31. maja, 1., 2. in
3. junija**
**praznik
komunističnega
tiska na Opčinah**

Niti en glas levice naj se ne izpusti!

S tistimi, ki so že volili komuniste, z volivci PSIUP, z mladino in delavci za poraz desnice in Krščanske demokracije!

Za utrditev enotnosti na levici, za poraz desničarske sredine, za odpravo leve sredine, ki je falirala v naši deželi, zato da bo v novi stvarnosti v svetu in v Furlaniji-Juljski krajini mogoče uresničevati mednarodno vlogo Furlanije-Juljske krajine, glasujte za KPI, za stranko delavske in protifašistične enotnosti, za stranko miru, demokracije in socializma!

Dramska skupina delavsko prosvetnega društva Bratov Milavcev iz Brežic bo gostovala v soboto, 19. maja ob 21 v Prosvetnem domu na Proseku.

Na sporedu je komedija Naši trije angeli.

Isto komedijo do skupina ponovila v dvorani prosvetnega društva Jezero v Doberdobi, v nedeljo, 20. maja

SKGZ ocenjuje dosedanje delo deželnega sveta in vlade

Ne gre za golo statutarno - pravno vprašanje, ampak predvsem za politično

Glavni odbor Slovenske kulturno gospodarske zveze je na seji, ki je bila dne 26. aprila t.l., razpravljala o dosedanjem delu deželnega sveta Furlanije-Juljske krajine in o zahtevah, ki naj jih novi deželna vlada izpolni v odnosu do slovenske narodnostne skupnosti v deželi. Po razpravi je bila sprejeta posebna izjava.

Pozorno smo prebrali to izjavo. V njej glavni odbor SKGZ kritično presoja delovanje deželne vlade in deželne večine v odnosu do vprašanj, ki se tičejo Slovencev.

Izjava potrjuje veliko nezadovoljstvo Slovencev spričo dejstva, da deželna vlada ni pristopila k reševanju vprašanj, ki se jih tičejo. Po drugi strani pa ta izjava potrjuje neposredno veljavnost stališč in zahtev komunistov.

To smo ugotovili tudi v zvezi s stališči treh deželnih sindikalnih organizacij glede programa gospodarskega razvoja, urbanističnega načrta, glede drugih pomembnih vprašanj, ki so v zvezi z interesi delavcev.

Soglašamo s kritikami, ki jih SKGZ izreka Krščanski demokraciji in večinski koaliciji, ki je v teh letih vodila deželo. Pravilna je ugotovitev, da «ne gre za golo statutarno-pravno vprašanje, ampak predvsem za politično».

Ni dvoma o tem, da odgovornost za nerešena vprašanja (v tem primeru gre za vprašanja Slovencev) pada na politične sile, v prvi vrsti na Krščansko demokratico, ki ponavlja absurdno tezo o «postopnosti», kar pomeni odlaganje rešitve vprašanj, zavračanje globalne in organske rešitve temeljnega vprašanja demokracije, vprašanja slovenske manjšine v deželi.

Huda odgovornost pada na Krščansko demokratico tudi zaradi razsodbe ustavnega sodišča, ki negira deželi sleherno pristojnost za vprašanja narodnostnih manjšin.

Do razsodbe je prišlo zaradi priziva vlade leve sredine pod vodstvom Krščanske demokracije. Res je, da Krščanska demokracija jemlje omenjeno razsodbo kot «alibi» za vse kar dežela ni storila, medtem ko v parlamentu (kjer razsodba ustavnega sodišča ne velja) prav Krščan-

ska demokracija ni predložila in ne namerava predložiti zakonskih predlogov za globalno rešitev slovenskih vprašanj.

Jasno je torej, da ne gre za vprašanje pristojnosti temveč za politično voljo. Da je tako nam dokazuje zadržanje levosredinske osrednje vlade prej in desnosredinske vlade kasneje glede točnih zahtev, ki so jih vse komponente slovenske manjšine predložile bivšemu predsedniku vlade poslancu Colombu; glede zahtev, ki niso bile upoštevane.

Kritika, iskrena a odločna, velja tudi tovarišem socialistom tako glede dežele same kot vprašanj Slovencev. Deželni svetovalci PSI se niso nikoli razlikovali od demokristjanov. Ko je bila v deželnem svetu razprava o gorskih skupnostih, o deželnem urbanističnem načrtu, o programu za razvoj gospodarstva, o zakonu za prispevke kulturnim ustanovam itd. so vselej glasovali tako kot demokristjani. To pomeni, da so glasovali za predloge, katere je vsa slovenska manjšina na bazi kritizirala; zavrnil pa so spreminjevalne predloge, ki so jih predložili komunisti, t.j. predloge, ki so izražali zahteve vse slovenske narodnostne skupnosti. Z drugimi besedami povedano, deželni svetovalci PSI so se pred izbiro med stališči slovenske narod-

nostne manjšine in formulami leve sredine izrekli za formule leve sredine.

Ko govorimo, da je treba odpraviti levo sredino, da so potrebni novi odnosi med vsemi demokratičnimi in regionalističnimi silami in da je treba odstraniti vse oblike diskriminacije levice, hočemo reči, da je treba razbiti kletko, v kateri so se znašli socialisti kot jetniki. Mi poudarjamo, da enotnost, ki obstaja na bazi, med delavci, med Slovenci, mora obstajati ali bi lahko obstajala tudi v voljenih skupščinah začeni v deželi, zakaj samo tako bo prišlo do rešitve vprašanj.

To je naše stališče glede enotne politike, stališče partije, ki se odločno zavzema in nadaljuje boj za svobodni razvoj slovenske narodnostne skupnosti na vseh področjih. S tem, da se krije Krščansko demokratico na slovenskem področju (kot dela to «Slovenska skupnost») se ne koristi boju za politično preusmeritev, ki je nujno potrebna tudi zaradi reševanja slovenskih problemov. Z zvestobo formuli leve sredine ni mogoče rešiti teh problemov. Za doseg te ciljev je nujno potrebna enotnost vseh demokratičnih in avtonomističnih sil, potreben je nov odnos z veliko silo, ki jo predstavlja KPI v deželi in v vsej državi.

Delni pogled na udeležence prvomajske prireditve v Ljudskem domu v Križu. Govorila sta poslanca Albin Škerk in Arrigo Boldrini, predsednik vsedrjavne ANPI. Na prireditvi so sodelovali godbeniki iz Ricmanj in Križa ter pevski zbor «Vesna».

Volite komuniste!

(Nadaljevanje s 1. strani)

akcij za novo zunanjo politiko Italije in za to, da bo naša dežela zares postala most sodelovanja in prijateljstva med narodi, deželami in državami z različnim sistemom.

Postavlja se potreba, da ožigosamo odgovornosti Nixona a obenem tudi odgovornost italijanske vlade, ki je podredila interese Italije interesom ameriške vlade. Italijo so drago stale posledice ameriškega napada na Vietnam. To med drugim očitno potrjuje tudi devalvacija lire.

Prav tako so predmet naše polemike tudi druge odgovornosti italijanske vlade, njena brezbriznost glede nekaterih svetovnih vprašanj, njen molk v trenutku, ko je bil potreben odločen nastop, njena podrejenost interesom mednarodnega kapitala, evropskim ali svetovnim gospodarskim in vojaškim organizacijam, v katere je Italija stopila, ne da bi se znala uveljaviti, in v katerih popušča v korist tujih monopolov ter na škodo italijanskih državljanov.

Tudi notranji položaj v Italiji je predmet naših nastopov, naše kritike in boja, ki ga vodimo sami ali s sodelovanjem drugih političnih sil.

Prav gotovo je danes osrednje vprašanje širjenje tako imenovane «črne mreže», snovanje prevratniških načrtov reakcije. Vsi se zavedamo nevarnosti, atentatov,

ubojev, provokacij, ki jih izvajajo temne sile. Slovenci še posebno občutimo vse to, ne le zaradi tega, ker smo pod fašizmom prestali mnogo hudega, temveč tudi zato, ker smo še vedno tarča fašističnih napadov. Tudi zato se odločno zavzemamo v boju proti fašističnim organizacijam ter z veliko vne- mo zbiramo podpise na peticijo, ki zahteva razpust teh organizacij. Zavedamo se, da je boj proti fašizmu boj za demokracijo in obenem tudi boj za naše narodne pravice. Naše geslo je: na desnici ni reda, red in demokracija sta možna le s KPI!

Seveda, ko govorimo o fašističnih organizacijah, govorimo tudi o vladi desnega centra. Sedanja vlada se naslanja na podporo fašistov, zapira pot splošnim reformam, udarja po siromašnih slojih, pripravlja protireforme in predlaga celo policijski pripor. Preprečiti moramo tej vladi, da bi še naprej škodovala! Zato je naš sedanjí predvolilni boj tesno povezan z bojem za zrušenje desnega centra v Italiji.

Toda, ko se bojujemo proti desnemu centru, ne sprejemamo teze o potrebi obstoja, oziroma ohranitve levega centra v naši deželi. Levi center ni rešil perečih vprašanj, ki tarejo državo in deželo. Odgovornost, ki sta si jo naprtila krščanska demokracija in levi center zaradi slabega upravljanja, so velike. Z levim centrom je bila odprta pot desnemu centru. To, kar so delavci dosegli v zadnjih letih, ni rezultat politike vladne koalicije, temveč je sad skupnih bojev demokratičnih sil. Trdno smo prepričani, da ni res, da drugačne poti v Italiji ni mogoče najti. Izhodišče je možno v koaliciji leve sile, tendenc, v sodelovanju komunistov, socialistov, katolikov in neodvisnin. Tako v deželi kot v državi. Tako v zvezi s splošnimi vprašanji demokracije, socialnega napredka in gospodarskega razvoja, kot v zvezi s posebnimi vprašanji, kakršno je vprašanje pravic slovenske manjšine v naši deželi.

Ko se pripravljamo na volitve ne smemo pozabiti dejstva, da dose- danja deželna vlada ni rešila nobenega vprašanja slovenske manjšine. Od 242 deželnih zakonov, ki so bili sprejeti, samo 2 urejmeta specifične zadeve Slovencev. In oba so izsilili komunisti. Ne smemo poza-

biti, da sta krščanska demokracija in levi center zanikala pristojnost dežele za reševanje vprašanj slovenske manjšine, da je krščanska demokracija skušala potisniti kraško prebivalstvo v take rezervate, kjer bi Slovenci ne imeli avtonomije in ne možnosti soodločanja. Skušala je vsiliti škodljivi načrt, ki ga je izdelal poslanec Belci, in načrt, ki bi pomenil izvodenitev gorskih skupnosti. In prav za Belcija so po nasvetu «Slovenske skupnosti» nekateri «pristni» Slovenci dali glas na parlamentarnih volitvah!

Naša naloga je, da rajširši javnost objasnemo vsa ta vprašanja, da jo seznanimo tudi s političnimi spletkami strank, ki so odgovorne za obstoječi položaj v državi in v deželi.

Položaj se mora spremeniti! Spremenil pa se ne bo sam od sebe. Volitve se učinkovito sredstvo. Zato smotrno izkoristimo to sredstvo.

Glas, ki ga volicev zaupa stranki, ki se dosledno bori za razvoj in utrditev demokracije, za uresničenje preosnov, za socialni in gospodarski razvoj, za globalno rešitev vprašanj slovenske manjšine v deželi, je dobro investiran glas. Ta stranka pa je KPI.

Zato pozivamo vse naše ljudi, antifašiste in demokrate, naj s svojim glasom podpro komunistično partijo, naj volijo komuniste.

Tolminski punt

Letos poteka 400 letnica velikih kmečkih uporov na Slovenskem in Hrvaškem. Vzporedno s to pomembno obletnico praznujemo v Sloveniji tudi 260-letnico tolminskega punta. Osrednja prireditelj v Tolminu je bila pred tremi tedni. Te prireditve se je udeležilo tudi mnogo ljudi iz naših krajev. Srednješolci iz Trsta in Gorice so se srečali z dijaki iz Tolmina. Na osrednji prireditvi v Tolminu je nastopil tudi pevski zbor Vasilij Mirk s Proseka-Kontovela. Stalno slovensko gledališče iz Trsta pa se je predstavilo s Pregljevo dramo «Tolminci».

Iz spominskega govora, ki ga je imel predsednik konference Socialistične zveze Slovenije Mitja Ribičič. Iz njegovega govora povzemamo naslednje odlomke:

«Kmečki upori na Slovenskem so bili gibanje ljudstva, ki je s svojimi bitkami in organiziranostjo opozorili nase Evropo in svet. Čeprav so doživljali hude žrtve v bojih z oboroženimi graščinskimi vojskami, se končevali s porazi ter z mlačevalnimi krvavimi rihtami, se je v njih kalila žova sila slovenskega ljudstva, njegova sposobnost za oblikovanje svoje usode po lastni volji; ponos in samozavest sta zavrgla hlapčevstvo in poslušnost.

Mitja Ribičič je tudi poudaril pomen srečanja Primorcev na proslavi v Tolminu in podčrtal, da «Tolminska ni bila le srečanje nekdanjih upornih kmetov, temveč tudi središče in žarišče partizanskega gibanja na Primorskem».

Skupina slovenskih mladincev v prvomajskem sprevodu v Trstu.

Kaj je SS naredila zato, da bi se položaj posameznika in skupnosti spremenil?

Vsaka volilna kampanja pomeni korak naprej na poti demokratičnega dozorevanja, ljudem se bistri občutek kritičnosti do opravljenega dela, ne dajo se zamegliti lepim besedam in geslom.

Prav zato pa se nam je zdela žaljiva zadnja številka «Besede Slovenske skupnosti». Žaljiva predsem za same volilce te liste. Je mar mogoče voditi volilno kampaio po enem in istem šablonu, kot da bi se okoli nas ne dogalo nekaj novega? Je mar mogoče, da živi SS v oblakih demagogije in da njenih volilcev ne zanima, naprimer, obračun devetletnega obstoja deželne uprave? Kaj je dežela storila za slovenskega delavca, obrtnika, upokojenca, kmeta? Kaj je «Slovenska skupnost» naredila zato, da bi se položaj posameznika in skupnosti spremenil?

Čudi nas tudi, da skuša «Slovenska skupnost» prikazati politično dinamiko na način, ki je povsem nesprejemljiv. Tudi njeni volilci sede zvečer pred televizijo in vedo, kdo je Moro, kdo Andreotti, De Martino, Longo in Berlinguer. Vedo že, kaj je desni in kaj levi center, kaj so reforme in kaj je lažjem... «Slovenska skupnost» pa kar najrej goni vedno stari refren: svet se deli na «italijanske» (oziroma «neslovenske») in «slovensko» stranko. Ne eni strani edino zveličavna, na drugi pa stranke, ki so vse enake.

Kako naj slovenski volilec, tudi v najbolj zakotni vasi v Kanalski dolini lahko verjame, da je tako? Pomislimo samo, kakšna je razlika med KPI in liberalci, med KPI in demokristjani. Končno pa tudi prvaki SS vedo, da se stranke delijo na tri dele: vladne, levo in desno opozicijo. V katero skupino se prišteva «Slovenska skupnost». Od tu je treba začeti.

Zaman je pripisovati vsem enake odgovornosti. Ni res da smo vsi enaki. Če bi bilo tako, bi KPI in KD že zdavnaj vladali Italiji. Pa ni tako.

Prav zato, ker nismo enaki, moramo spoznati bolje, kakšna je vloga, ki jo je posamezna stranka opravila v devetletnem življenju deželnega sveta.

Za «Slovensko skupnost» bomo lahko zapisali, da je izbrala pot

«nevtralne» politike, tiste skratka, ki je bila navzven najmanj boleča, v resnici pa je koristila demokristjanom in njihovim zaveznikom.

Komunisti smo se v deželi trgali, ko je bilo treba, za vsako spremembo in jo tudi iztrgali, s svojo močjo. Običajno pa se je predstavnik SS «vzdržal» glasovanja.

Nasprotoval je le nekaterim zakonom, kot npr. urbanističnemu načrtu. Pri tem pa je dokazal skrajno nedoslednost. Če je že tako nasprotoval temu načrtu, bi moral uporabiti vsa sredstva pritiska, ki jih je imel na razpolago.

Poglejmo, vsekakor, še nekaj cvetk.

SAMOSTOJNI NASTOP

«In če bi nas komunisti, socialisti ter drugi priznavali z dejanji tako, kot delajo z besedami, bi Slovenci prav gotovo lahko izvolili tudi svojega zastopnika v poslansko zbornico in senat». (Iz izkrivljene «Besede SS»).

Poslanec Albin Škerk. KPI. Gospada pri volilni godlji LSS, ali ste kdaj slišali za to ime? Morda ne. Saj ste še pred enim letom vestno pisali na glasovnice, zraven znaka krščanske demokracije, ime poslanca Corrada Belcija. Slovenci v Trstu in na Krasu pa se dobro spominjajo «št. 3», slovenskega poslanca, ki smo ga sami izvolili, vsem šovinistom v brk. Koliko zakonov nosi Škerkovo ime!

In še to. Vsak je prejel, za «samostojni nastop», svoje zaslužen plačilo. Mi smo izvolili tovariša poslanca v parlament, kjer vsi italijanski politiki vedo, da glasujejo Slovenci za komuniste.

KRAŠKI REZERVATI

Malo pomaga jokanje po mili zemljici, ki je za prmejš ne damo. Gospodje LSS, dobro veste, kdo je bil pobudnik rezervatov. Tisti Belci, ki ste zanj agitirali. Tako je bil vaš, da je tajnik «Slovenske skupnosti» po volitvah najprej čestital Belciju in šele nato slovenskemu poslancu.

Vrnil vam je že drugo klofuto. Prvič, ko je ob obisku Leoneja v Trstu, bila prisotnost Slovencev povsem pozabljena. Sedaj pa drugič, z zakonom, katerega pobudniki so Belci, DC, PSDI in PSI na deželni ravni. Stranke, s katerimi so

delujete in ki so vaše najtesnejše zaveznice.

Naj torej Slovenci verjamemo, da niste vedeli za zakon o «kraških rezervatih»? V dvorani v Ulici San Nicolo je deželni poslanec dr. Drago Štoka javno izjavil, da «med uničenjem Krasa in popolno zaporo se SS strinja z Belcijevo zamisljivo». Nato je cele tri tedne spreminjala stališče, pod pritiskom javnosti in v bojazni, da bi v nasprotjem primeru SS predrago plačala na volitvah.

Naivni volilec «Slovenske skupnosti» bo morda tudi mislil, da je njegov deželni svetovalec kaj zalegel, vsakokrat ko je malo zaropotal.

Zanimivo je, da je dr. Štoka ropotal predvsem proti delavski reformi, zakonu o stanovanjskih gradnjah in proti zemljiškim špekulacijam (865/71). Komunisti menimo, da je «Slovenska skupnost» v slabi veri, saj ve, da je zakon 865 dober, ker bije po špekulantih z zemljišči in spodbuja gradnje ljudskih stanovanj. Odvisno pa je od tega, kdo ta zakon izvaja. Povsod, kjer je 865 služila za razlašanje slovenske zemlje, so imeli krmilo v rokah demokristjani. Kajne? Zakaj se LSS ni zagnala proti demokristjanom? Dr. Štoka ravna tako kot ranjeni človek, ki se je znašal nad sekiro, ne pa nad tistim, ki ga je z njo mahnil. S sekiro pa maha po nas najbližja zaveznica «Slov. skupnosti» - DC, kateri je še lani dajala glasove.

SS NI SAMOSTOJNA, SAJ JI UKAZUJE DC

«Slov. skupnost» dobro ve, da lahko predstavlja svoje liste samo tam, kjer ji demokristjani dovolijo. Se pravi na Tržaškem in Goriškem, kjer se pojavlja kot «motilna lista» proti komunistom in levici nasploh. SS nastopa tam, kjer so vrata zaprta krščanski demokraciji, ne pa v Benečiji, kjer živi 30 tisoč zatiranih Slovencev. Kje je v Benečiji «slovenska lista»? Ni je, ker ji demokristjani ne dovole. Pač pa nastopamo komunisti, s slovenskim kandidatom, ki ga spoštujejo tudi katoličani: tovarišem Izidorjem Predanom.

Ali lahko «Slov. skupnost» dokaže tako doslednost? Ne, zato pa se bo znašala nad «neslovenskimi strankami».

Občinska kriza v Nabrežini se širi

Komunisti zahtevajo sklicanje občinskega sveta Preprečiti je treba komisarsko upravo

V prejšnji številki našega lista smo objavili izjavo svetovalske skupine KPI devinsko-nabrežinske občine in daljši članek v zvezi s krizo, ki je zajela tamkajšnjo upravo po napovedanem odstopu župana dr. Draga Legiše. V zadnjem času nismo opazili nobenih znakov dobre volje s strani ožjega odbora po rešitvi te politične krize, ki je pozročila in povzročila veliko škodo občanom na splošno. Naši svetovalci so postavili pismeno in javno zahtevo po sklicanju izredne seje občinskega sveta. V Nabrežini so sklicali javni shod, katerega se je udeležilo lepo število občanov in kjer je bil postavljen predlog za sestavo nove večine, ki naj nemudoma prevzame vajeti občinske uprave. Komunisti so predlagali sestavo novega občinskega odbora v katerega naj vstopijo poleg njih tudi socialisti in «Slovenska skupnost» ter socialdemokratski svetovalci.

Medtem ko je domače prebivalstvo naklonjeno rešitvi občinske krize, kot jo predlagajo komunisti, so socialisti in «Slovenska skupnost» ostali gluhi. Še se oklepajo falirane večine, kjer hlapčujejo krščanski demokraciji, ki vedri in oblači v nabrežinski občinski upravi ter se poteguje za župansko mesto.

Zavlačevanje rešitve krize povzroča sedanjem upraviteljem vedno večje zapletljaj in nevšečnosti. Zagata, v kateri se nahajajo, postaja z dneva v dan očitnejša. Več kot bodo odlašali težjo ceno bodo morali plačati za odgovornost, ki jo nosijo. Preveč in predolgo se sušlja med občani. Širijo se razne govorice na račun župana in na račun dosedanjega predsednika občinske podporne ustanove (ECA) g. Zdravka Pahorja (socialdemokrata). Slednji je prav te dni podal ostavko. Vpleten naj bi bil — tako se namreč sušlja — v neko afero na škodo lastnikov jusarskih zemljišč iz Medjevasi, kjer mu je bila do nekaj mesecev tega zaupana komisarska uprava.

O vseh teh vprašanjih so razprav-

ljali člani komunističnih sekcij nabrežinske občine, ki so se sestali pretekli ponedeljek. Ob tej priliki so sklenili, da bodo še odločneje zahtevali sklicanje občinskega sveta in rešitev občinske krize. Izogniti se je treba komisarski upravi, kajti ta bi bila najhujše zlo v škodo občanov in še posebej domačinov. Sklenjeno je bilo tudi, naj svetovalska skupina KPI odpošlje občinskemu odboru odprto pismo, ki naj seznanja javnost o velikem mrtvilu, ki vlada na občini ter o nedostatkih v upravljanju te, najvažnejše, krajevne ustanove. Določili so tudi, da bodo sklicali, še nekaj javnih shodov, na katerih bodo seznanili ljudstvo o vsej občinski problematiki in predlogih komunistične partije.

Poleg velikega zastoja pri izvajanju sprejetega upravnega programa, kar je posledica notranjih sporov uprave same in izraz protislovij v posameznih političnih skupinah, nosi sedanja uprava veliko odgovornost za zdravstveno stanje na šolskem področju. Otroci namreč niso bili (v zadnjih časih) še cepljeni proti raznim boleznim kot to veleva zakon.

Temu občinskemu kaosu in neznosnemu stanju je treba nemudoma napraviti konec. Za dosego hitrega in pozitivnega izhodišča iz občinske krize naj se dvigne pritisk in močan glas našega krajevne prebivalstva.

Poslanec Škerk na proslavi v Zgoniku.

Proslava v Zgoniku

Ze več let zaporedoma, na prvo nedeljo v maju, prireja zgoniška občinska uprava proslavo osvoboditve. Letošnja 28. obletnica, katere prireditve se je vršila 6. maja je bila še pomembnejša spričo zaskrbljujočega naraščanja fašističnih podvigov po vsej Italiji.

Župan tov. Josip Guštin je ob prisotnosti občinskih svetovalcev spregovoril prisotnim o pomenu, ki ga ima proslava osvoboditve, ker spominja javnost na težke čase preteklosti, obuja spomin na žrte in posreduje mladini izkušnje in ideale slavne NOB.

Po polaganju vencev, ki so jih poklonile občinska uprava, krajevni sekciji KPI in partizanskega združenja ANPI, športni društvi «Kras» in «Olimpia» ter prosvetno društvo «Rdeča zvezda» iz Saleža, je govoril poslanec Albin Škerk. Omenil je poleg obletnice osvoboditve tudi 30. obletnico splošne ljudske vstaje proti okupatorju. Podčrtal je velik zgodovinski pomen NOB, njenih pridobitev tudi za našo narodnostno skupnost, bogato dediščino idealov, ki oplajajo novi rod in bodo v ponos ter bodrilo potomcem. Z ozirom na težke in nevarne čase, ki jih preživljamo vsled porajajočega se fašizma, je tovariš poslanec pozval prisotne ter ostalo prebivalstvo, Slovence in Italijane, naj se še tesneje združijo v antifašistično borbena enotnost. Apeliral je naj podpišejo ljudsko peticijo za prepoved vseh fašističnih organizacij.

Svečanost je zaključil mladinski pevski zbor «Rdeča zvezda».

Take pobude zaslužijo vso pohvalo ter so zelo čutene med našo javnostjo. Prirejati bi jih morale predvsem naše šole, ki so neposreden sad NOB.

Zakaj Andreotti ne omenja misovcev?

Kaznovati zločince in njihove mandatarje!

Prejšnji teden je bila v rimski poslanski zbornici razprava o javnem redu v državi. Govoril je tudi predsednik vlade Andreotti. Njegov govor je bil zelo zelo meglen, a značilen za dosedanjo politiko vlade sredinske desnice. Sicer je Andreotti odločno obsodil fašizem, zlasti še umor policijskega agenta v Milanu, ob tem pa je »pozabil« omeniti tiste, ki sedijo v parlamentu in ki so podpihovali fašistično drhal: misovce.

Poslanska zbornica in senat sta dala dovoljenje za sodni postopek proti misovskemu senatorju Ciccio Francu, voditelju fašističnih »boia chi molla« iz Reggio Calabrie in proti misovskemu poslancu Servellu zaradi vrste hudih prekrškov in poskusov obnavljanja fašistične stranke, toda Andreotti je molčal in ni niti namignil na misovce.

Zakaj? Očitno je, da skuša »iztržiti« iz trenutnega položaja čim večji politični kapital: prikazati se demokratičnemu javnemu mnenju kot žrtev fašističnega in ekstraparlamentarnega levičarskega nasilja, istočasno pa se noče zameriti desnici, ki ga podpira v parlamentu in ki je že večkrat rešila njegovo vlado. Spomnimo se na dolgo razpravo o šolskem zakonu, ki je bila v senatu nekaj dni pred umorom policijskega agenta v Milanu. Andreotti je bil trikrat v manjšini, trikrat zaporedoma je moral zahtevati zaupnico, da se je oddržal na površju in vsakokrat so ga misovci podprli. Zato, razumljivo, ne more v tem trenutku obsoditi misovskega nasilja, ker bi se brez njihove podpore njegova »ladjica« lahko potopila...

Jasno je tudi, da se do kongresa demokristjanske stranke ne bo, verjetno, nič spremenilo, čeprav se v sami krščanski demokraciji čujejo glasovi, ki terjajo spremembo politične linije stranke. Če se bo in koliko se bo spremenila linija demokristjanov v tem trenutku ni mogoče predvideti. Deželni kongresi so pokazali, da se razmerje sil v celoti ni veliko spremenilo, dokazalo pa je, da je nekdanja, večinska dorotejska struja popolnoma razklana.

V sami večinski struji in zlasti

med mladino vre spricho neprestanega fašističnega nasilja. Po nedavnem napadu na rimska delavca je mladinska organizacija krščanske demokracije podpisala letak skupaj z mladinskimi organizacijami komunistov, socialistov in ACLI, v katerem je bila jasno postavljena zahteva po novih političnih ravnovesjih, ki naj omogočijo sestavo nove vlade. Kakšen bo kakovostno preokret politične linije krščanske demokracije bo precej odvisno od nastopa leve in stranki ki se pa doslej ni posebno izkazala in je podlegala izsiljevanju sredinskih in desničarskih struj.

Prav tako jasno pa je, in tega se morajo zavedati tudi najbolj zakrknjene struje v krščanski demokraciji, da se nekaj mora spremeniti, ker je to zahteva ljudskih množic, ki ne nameravajo več prenešati fašistinih zločinov. Kaznovati je treba zločince, predvsem pa odkriti ter kaznovati mandatarje.

Samo z ostrim bojem vseh demokratskih sil v državi bo mogoče doseči, da bo izvršna oblast izpolnila svojo dolžnost, se resno lotila reform, ki jih terja položaj v državi.

V. T.

Ogroženo premirje

Neugoden razvoj dogodkov v državah Jugovzhodne Azije v preteklem kratkotrajnem »mirnodobnem« obdobju, žal, opravičuje prejšnje bojzani, da uresničevanje določb doseženih sporazumov v Parizu 27. januarja in Vientianu 21. februarja letos ne bo potekalo brez resnih težav. Nedavna ameriška odločitev o ustavitvi (komaj začatega) odstranjevanja min v severnovietnamskih vodah in na plovni poteh v tej državi je samo ena v vrsti težav, ki motijo in zavirajo napore za uvedbo končnega in stabilnega miru.

Tako poslabšanje položaja na še ne ugašenem žarišču vojne ocenjujejo v Severnem Vietnamu kot resno znamenje, da pripravljajo ZDA in Saigon novo — tretjo agresijo v Indokini. Vodja saigonskega režima Thieu trdi, da bodo borci osvobodilnih sil v treh do šestih mesecih začeli veliko ofenzivo v Južnem

Vietnamu. Ameriški obrambni minister Richardson ne izključuje možnosti ponovnega bombardiranja Severnega Vietnama ali položitve min v primeru novih sovražnosti.

MINIRANJE SPORAZUMA

Mučno graditev zaželenega pričakovanega miru v Južnem Vietnamu so do zdaj (v treh preteklih mesecih) spremljali med drugim tisoči in tisoči (67 tisoč?) večjih in manjših incidentov s številnimi vojaškimi in civilnimi žrtvami na obeh straneh. S tem so hudo kršili pglavitne klavzule pariškega sporazuma o prekinitvi ognja. Med izrazito grobe kršitve posameznih določb sporazuma, ki jih je storil saigonski režim, sodi vsekakor nedavni vdor (15. aprila) njegovih enot v sosednjo Kambodžo zaradi neposredne borbene podpore Lon Nolovim silam, ki so v precej težavnem položaju. S tem se je prvokrat po dokončanem odhodu Američanov južnovietnamska armada samostojno lotila praktične uresničitve dela svojih številnih obveznosti, ki izvirajo iz triletne sistemske politike »vietnamizacije« ali natančneje »indokinezacije«. Pri tej politiki je bilo pglavitno usposobiti oborožene sile Južnega Vietnama za lastno in regionalno obrambo na prostoru Indokine, kar vdor v Kambodžo očitno tudi jasno potrjuje.

Posebno poglavje v sedanjem »mirnem« obdobju razvoja v Indokini so položaj, ravnanie, stališče in vojaške obveznosti Američanov do teh držav v novih, spremenjenih pogojih. Strogo izpolnjevanje obveznosti iz podpisanega sporazuma, ki se nanašajo na umik ameriških operativnih sil in demontiranje vseh vojaških oporišč v Južnem Vietnamu, je bilo končano natančno v predvidenem roku (60 dni). Tega pa ne moremo reči tudi za druge številne obveznosti iz sporazuma, kot je demontiranje min v vodah Severnega Vietnama, ustavev izvidniških pletov severno od 17. vzporednika, prenehanje bombardiranja ozemlja posameznih držav, pogovori o pomoči DR Vietnamu in razne druge nedokončane obveznosti. Bombardiranje Loasa in Kambodže (ki v praksi ni ustavljeno), pri katerem sodelujejo tudi strateški bombniki B-52 z letalskih oporišč v Tajski, napadajo pa na »zahtevo« laoške kraljevske vlade oziroma vlade generala Lon Nola v Kambodži.

Sporazum o prekinitvi vojne in ustavitvi sovražnosti v Laosu so podpisali 21. februarja, vendar se boji nadaljujejo, močan pritisk osvobodilnih sil Patet Lao ne ponehjuje, podobno kot tudi ne slabi ameriško bombardiranje laoškega ozemlja. V prvem hipu je dejansko kazalo, da bo do uresničitve sporazuma prišlo relativno hitro in zlahka, verjetno veliko manj boleče kot v Južnem Vietnamu. Toda položaj se je tudi v tej državi stalno slabšal, tako da je prišlo do obnovitve bojev in s tem do nadaljevanja neposredno osvobodilne sile Patet Lao, ki jih cenijo na več kot 30.000 borcev nadzirajo več kot dve tretjini narodnega ozemlja in okoli tretjino od skupnih treh milijonov prebivalcev te države.

V Kambodži vojna vihra že vedno divja s polno silo in Nolov režim preživlja svojo novo, morda tudi zadnjo krizo. Dežela, ki je zadnja zašla v vrtnice vojne na območju jugovzhodne Azije, je tudi zadnja, ki išče izhod iz njega. Le-ta do zdaj edina ni podpisala sporazuma o prekinitvi ognja in uvedbi miru.

Ofenziva osvobodilnih enot je ob podpori zavezniških sil vsak dan močnejša. Kaže, da je odpor Nolovih enot kljub izjemno bogati ameriški letalski podpori vse šibkejši. Po ocenah nekaterih opazovalcev je mogoče pričakovati tudi za-

(Nadaljevanje na 8. strani)

Predlogi zdravstvene komisije tržaške federacije KPI

Zrak in voda sta v Trstu hudo okužena. To je splošna ugotovitev, do katere so prišli strokovnjaki, ki so proučili podatke številnih in raznovrstnih analiz. Zrak je okužen predvsem zaradi motorizacije, pitna voda je okužena zaradi industrije, morsko vodo pa okužujejo petrolejske ladje. Kaj bi treba storiti, da bi, če že ne popolnoma razkužili ozračje, pitno in morsko vodo? O tem razpravljajo strokovnjaki; o tem je razpravljala tudi posebna strokovna komisija, ki deluje pri tržaški federaciji KPI.

Omenjena komisija je prišla do naslednjih ugotovitev:

1. Morsko vodo v tržaškem pristanišču onesnažajo predvsem petrolejske ladje, ki oskrbujejo vod, ki dobavlja surovino za Avstrijo in Nemčijo. Tržaško pristanišče je postalo petrolejsko pristanišče. Poleg petroleja pretakajo v pristanišču tudi razna olja in surovine ali preparate. Tudi zaradi čiščenja ladij je voda v tržaškem zalivu zelo umazana.

Komisija meni, da bi morali nujno sprejeti ustrezne ukrepe proti onesnaženju zaliva, predvsem pa bi morali blokirati petrolejski promet.

2. Okuženje zraka povzročajo predvsem motorni izpušči. Mestni promet je stvarno prevelik. Zaradi neurejenega prometa v središču mesta, na cestnih križiščih in vozliščih, ob semaforjih in v ozkih ulicah, kjer se promet motornih vozil počasi pomika naprej je ozračje že tako nasičeno s strupenimi plini, da je zdravje hudo ogroženo.

Komisija meni, da bi bilo predvsem potrebno omejiti promet z zasebnimi vozili, okrepiti službo javnih prevozov. Občinska uprava bi morala poskrbeti za ureditev novih parkirišč v predmestjih, v mestnem središču pa bi morala poskrbeti za ureditev tako imenovanih «otokov» za pešce.

3. Četudi se je industrija v Trstu, v primerjavi z drugimi mesti, občutno zmanjšala, vendar le-ta še vedno v precejšnji meri okuža zrak in morsko vodo. Javna uprava pušča v nemar tako imenovano zgodovinsko mestno središče in dopušča razne špekulacije, tako imenovana rezidenčna naselja si lahko privoščijo smo privilegirani sloji. Zaradi tega bi morali pregledati urbanistični načrt, težiti bi morali po tako imenovani specializirani «čisti» industriji, pristojna zdravstvena oblast pa bi morala skrbeti za to, da bi industrijski obrati bili opremljeni s sodobnimi napravami za čiščenje zraka in vode.

Zakonodaja je v tem pogledu pomanjkljiva in zastarela, zato pa bi morala tudi mestna uprava zahtevati izpopolnitev zakonov ter sprejeti ustrezne ukrepe za preventivno zdravljenje. Nujno bi moralo priti do ustanovitve medobčinskega konzorcija za preventivno zdravljenje.

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE

Kulturni dom v Trstu
Ivan Pregelj
T O L M I N C I

po dramatisaciji Mitje Mejaka za
za Stalno slovensko gledališče priredil Filibert Benedetič

v soboto, 19. maja ob 20. uri

Počastitev spomina

Devet let je že minilo od tedaj, ko je umrl tovariš Tomaž Rupnik, toda med tistimi, ki smo ga poznali ter cenili spomin nanj ni zbledel. Vaščani s Ferlugov še pomnijo, kako je teden za teden prinašal na njihove domove našo besedo. Srečavali smo ga na razpraznejših prireditvah in manifestacijah, na vsakoletnem prvomajskem shodu v Trstu. A spominjajo se ga tudi številni aktivisti in borci NOB, ki so na njegovem domu — tudi v najtežjih časih boja proti nacifašizmu — našli zatočišče in oskrbo, za katero je skrbel njegov žena Ivanka.

V počastitev pokojnega moža Tomaža daruje Ivanka Rupnik z Opčin daruje 2.000 lir za DELO.

Pred 20 leti je preminila Ivanka Furlan iz Škedenja. Hvaležno se je spominjajo mož Emil ter hčeri Adelia in Bianka. V počastitev spomina pokojne darujejo 10.000 lir za komunistični tisk in 5.000 lir za spomenik padlim borcem in aktivistom bivšega četrtega okraja.

Jelko Kravanja iz Vižovel je ob vplačilu naročnine prispeval za sklad Dela 1.000 lir.

Iskrena hvala.

SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA GLASBENA MATICA - TRST ZDRUŽENJE PEVSKIH ZBOROV PRIMORSKE

priredijo v nedeljo, 20. maja 1973
ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu
REVIJO «NAŠA POMLAD»

Na reviji bo nastopilo 12 otroških in mladinskih pevskih zborov iz Slovenskega Primorja otroški zbor Glasbene inatice iz Trsta in otroški zbor «Kraščič slavček» iz Nabržine.

ODBOR ŠOLA-GLEDALIŠČE

Kulturni dom v Trstu

Vas v ljudo vabi na akademijo slovenskih nižjih srednjih šol na Tržaškem, ki bo v torek, 22. maja 1973 ob 17. uri.

Ogroženo premirje

(Nadaljevanje s 7. strani)

četek konca triletne eksistence vladajočega vojaškega režima. Očitno je pobuda na bojišču na strani osvobodilnih sil. Te sile nadzarujejo tri četrtine ozemlja, na katerem živi nad polovico od skupnih 7 milijonov Kambodžancev.

Razen neposrednega letalskega varstva dajejo ZDA Lon Nulu obilno materialno-finančno podporo, ki jo cenijo na 200 milijonov dolarjev ekonomske in 100 milijonov dolarjev vojaške pomoči letno. Tako je Nolu uspelo povečati armado od 35 na več kot 150 tisoč mož. V zadnjem času je bilo potrebno — da bi rešili vojaški režim — storiti vrsto vojaških ukrepov.

«NE VOJSKUJOČA SE» TAJSKA

Med sedmimi državami tega dela sveta, v katerih imajo ZDA svoje čete in številna vojaška oporošča, je Tajska specifična izjema. Na njenih tleh se skupno število ameriških vojakov v treh preteklih letih, zlasti 1972, ne samo ni zmanjšalo, marveč se je, nasprotno, precej povečalo — 32.000 v letu 1970 na skoraj 50.000 v začetku tega leta.

V vseh enajstih letih vojne v Vietnamu je Tajski uspelo, da je ostala daleč zunaj središča vojnega viharja. To vsekakor ne pomeni, da se ta država ne udeležuje vojne, marveč samo to, da je njeno ozemlje vendarle ostalo na robu oboroženega spopada. Tajska divizija «Črni panter» je nekaj let sodelovala pri bojih v Južnem Vietnamu, okoli 5000 njenih vojakov se je vse do pred kratkim bojevalo v Laosu, del nacionalnega ozemlja, zračnega prostora in obalnih voda Tajske pa je bil ves čas vojne (in je tudi sedaj) v rokah Američanov oziroma pod njihovim nadzorstvom.

DELO

glasilo KPI za slov. narod. manjšino
Direktor Marija Bernetič
Ureja uredniški odbor
Odgovorni urednik:
Anton Mirko Kapelj
Uredništvo in uprava: Trst, Ul. Capitolina, 3 - telef. 744-046 - 744-047
Dopisništvo v Gorici: Ul. Locchi, 2
Letna naročnina 1.000 lir
Poštni tekoči račun: Tst 11/7000
Tisk: Tiskarna Riva, Trst, Ul. Torrebianca 12.